

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, det er helt sikkert en af de ting, vi er optaget af. Vi har utrolig svært ved at se logikken i, at man, lige præcis når det gælder brugerbetaling, har aflyst det princip om, at de brede skuldre skal bære mest. Det er det, vi har lagt hele sundhedsvæsenet an på, og det er det, som alle ordførere står her og siger er utrolig vigtigt.

Jeg vil godt lige tilføje, at Velfærdskommissionen, som jo bl.a. bestod af landets førende økonomer, netop kom med en model om indkomstafhængighed. Jeg tror, at der i virkeligheden er mange i det her land, som tænker: Hvorfor er det lige den store retfærdighed, at kassedamen, pædagogmedhjælperen og andre med mindre indkomster skal betale nøjagtig det samme i tandlægeregning som direktøren, der måske tjener fem eller ti gange så meget? Jeg har svært ved at se retfærdigheden i det.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Nu er jeg jo ikke nationaløkonom, men der er en ting, jeg ikke kan forstå i mit hoved. Vi kan tage denne direktør, som fru Charlotte Fischer har så ondt af har 30 mio. kr. i en engangsydelse, og så kassedamen, for nu at tage det. Den direktør, der har den store indtægt, betaler jo meget i skat i forvejen. Det vil sige, at han har en skattebetalt brugerbetaling til sundhedsvæsenet.

Kl. 15.20

Så går han til tandlægen og får det samme i tilskud, som kassedamen får osv. Men der er jo stadig væk et offentligt tilskud til tandbehandlingen. Er det ikke en mærkelig måde at argumentere på her? For den bredskuldrede betaler mere via sin skat, og så er det da rimeligt, at man så i det niveau også kommer til at betale nogenlunde det samme, når man skal derud. Jeg tror, at han betaler sin væsentlige del af et velfungerende sundhedsvæsen i Danmark.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg har ikke ondt af, at nogen direktører tjener penge, og jeg og Det Radikale Venstre arbejder sådan set for at nedsætte indkomstskatten i det her land og omlægge skatten, så det også kan betale sig at tjene penge. Jeg har bestemt ikke ondt af det.

Jeg har det bare sådan: Enten har man et princip, eller også har man ikke et princip. Jeg har et princip om, at de brede skuldre skal bære mest.

Og så har jeg utrolig svært ved at forklare over for mig selv og over for andre, hvorfor jeg synes, det er en fantastisk god idé, at fire femtedele af sundhedsvæsenet er finansieret på den måde, men at den sidste femtedel er finansieret på en helt anden måde, hvor det princip ikke gælder.

Jeg har tænkt meget over det, men jeg kan simpelt hen ikke finde en logisk begrundelse for det. Jeg har egentlig heller ikke hørt nogen her i dag komme med den rigtig gode forklaring på, hvorfor man lige præcis synes, at det princip ikke skal gælde, når det er brugerbetaling.

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Hvis man kigger på Danmarks Statistik, viser det sig, at det forholder sig sådan i perioden 2001-2005, at de private sundhedsudgifter målt i faste priser i gennemsnit er steget med 2,6 pct. Kigger vi på den foregående periode, 1993-2001, steg de private sundhedsudgifter med 4,4 pct. Det betyder, at der sådan set har været en lavere vækst i de private sundhedsudgifter i den periode, der har siddet en borgerlig regering.

Derfor kan jeg faktisk, når man kigger på det, der er foregået i perioden 1993-2001, undre mig over, at jeg ikke kan finde et eneste forslag, hvor Det Radikale Venstre har været optaget af den problematik, som man selv rejser i dag.

Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Fischer, hvorfor det her ikke har været interessant i den periode, da man sad i regeringen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu er jeg jo valgt ind i 2005, og vi kan da også gå tilbage til efterkrigstiden. Altså, hvor langt skal vi gå tilbage, hvor jeg skal stilles til ansvar for Det Radikale Venstre og for, hvad forskellige radikale regeringer har gjort?

Jeg må bare sige, at jeg for det første før refererede til Middellevetidsudvalget, som faktisk var et ærligt forsøg på at gå ind og se på den sociale profil på sundhedsområdet. Det udvalg blev så afbrudt, da VK kom til. Det er fair nok, men der var faktisk ambitioner om at kigge på det.

Nu står jeg jo ikke lige for at springe ind og blive den, der bestemmer i det her land, men jeg står på den her talerstol, fordi jeg kan få øje på et problem, som jeg gerne vil gøre noget ved, og som Det Radikale Venstre gerne vil gøre noget ved. Og så synes jeg simpelt hen, at det er at tale udenom. Hvis vi skal være saglige, så handler